

РЕШЕНИЕ

№ 930

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10368** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Б. В. Т. от [населено място], срещу решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021г. на СОС, с което е одобрен проект за ПУП – И. и ИПЗ на м. „с.Кокаляне“, допуснато е отклонение от правилата и нормативите за устройство на уличната регулация и са одобрени план-схемите на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по части „Ел“, „ВиК“ и план за вертикално планиране на посочената местност, придружени от надлъжни профили на уличната мрежа и част геология с геоложки доклад, в частта за УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 от кв. 16.

Жалбоподателят посочва, че в УПИ V-2089 е налице незаконно строителство – ограда върху уличното трасе, която се узаконява с процесното изменение. Не са налице условия за изменение на действащия ПУП. Предвидената в имот 2089 сграда е на недопустимо отстояние от съществуващи сгради в същия имот и от регулационната линия спрямо улицата и спрямо имот 2019. На о.т.432, 437, 436, 435 улицата се стеснява недопустимо, което противоречи на чл. 80, ал.1 от ЗУТ, затруднява придвижването на пешеходци – чл. 79 от ЗУТ, чл. 75, ал.3 от ЗУТ, липсват тротоари – чл. 80, ал.5, т.1 от ЗУТ, не е предвиден дъждовен канал между о.т.435 и о.т.437 и не са свързани двата колектора за дъждовни води. Линията на застрояване на имот 2089 не е по имотна граница. Поради това се иска прогласяване на нищожността и при условията на евентуалност - отмяна на процесното решение в оспорената част. Претендират се разноски. Подробни съображения по съществуването на спора

жалбоподателя развива лично в становище и чрез адв. Д. в писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на пълномощника на ответника.

Ответникът - Столичен общински съвет, в становище на процесуалния му представител от 14.11.2022г. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в откритото съдебно заседание, който да изрази становище по жалбата.

Съобщение за оспорването е публикувано в ДВ, бр. 99/13.12.2022г., като в срока по чл. 218, ал.1 от ЗУТ не са постъпили искания за конституиране.

Административен съд София – град, II а.о., 41 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, установи следното от фактическа страна:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на празно дворно място с площ от 505 кв.м., съставляващо УПИ VIII-152 от кв. 16 по плана на [населено място], местност „Кокаляне“ съгласно нотариален акт № 183, том XXIX, дело № 4935 от 22.10.1986г. Имотът е нанесен в КККР, одобрени със заповед № РД-18-76 от 21.12.2010г. на изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 37914.6843.2091 и в действащия регулационния план като УПИ VIII-2091.

Със заповед № РД-09-50-734 от 16.09.2014г. на главния архитект на СО е разрешено изработването на ПУП с териториален обхват м.с. Кокаляне. Заповедта за допускане е издадена на основание искане от кмета на район „П.“ с оглед приемането на ОУП на С. и КК. Проектът е разгледан от ОЕСУТ по т. 1 от допълнителните точки по протокол № ЕС-Г-53 от 24.08.2021г. Проектът е изпратен на СОС за одобряване, което е станало с процесното решение № 653 от 14.10.2021г. Решението е одобрено на основание чл. 134, ал. 1, т.1 във връзка с ал.2, т. 2 от ЗУТ като одобреният проект е съобщен на заинтересованите лица по чл. 129, ал.1 от ЗУТ. Решението е обн. в ДВ, бр. 99 от 26.11.2021г. Жалбата е подадена на 23.12.2021г.

По делото е представена заповед № РД-30-6 от 09.01.2015г. на директора на ДОСК за премахване на незаконен строеж „масивна ограда“ в УПИ V-152 от кв.16; заповед № 18-9073 от 20.11.2015г. на началника на СГКК за изменение на КК, с която е границата между имоти 2091 и 2089 е нанесена в съответствие с границите на УПИ VIII-152 по регулационния план от 1967г. и документа за собственост. Представени са и предходните решения на ОЕСУТ по проекта, както и възражението на жалбоподателя, което не е уважено с аргумента, че проектът е разработен по одобрената КК без последващите ѝ изменения.

По делото е изслушано заключение на съдебно- архитектурна експертиза, от което става ясно, че населените места, за които се отнася оспореното решение, се намират в източните склонове на В. и имат планински характер. Кв.16 е със стръмен терен, което определя достъпът до сградите и до местата за паркиране и гаражите, защото необходимото разстояние до улиците може да се преодолее единствено със стълби и рампи. При огледа на място е установена застроена територия, приложена улична и имотна регулация, асфалтова настилка без пътен проект по [улица]до кръстовището с [улица]и временна настилка от чакъл до о.т.30. Действащият ПУП за УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 от кв.16 е ПР, одобрен със заповед № 25 от 11.02.1967г.

Според него имотите са съответно с номера VIII-152 и V-152 от кв.16. Този ПУП не съдържа застроителен план. Планът е приложен по отношение на регулацията. Незаконният строеж в УПИ V-152 е подпорна стена от северозапад и от север на имота, която навлиза в улицата и заема част от нея. С процесното И. е нанесена регулационна граница, която съвпада с имотната граница по КК, но не съвпада с регулационната граница по плана от 1967г. По този начин процесният ПР създава невярно графично изобразяване на регулацията на имотите, защото КК съдържа грешки. Относно ПЗ, същият предвижда нискоетажно жилищно строителство в двата УПИ с височина за 3 ет. и 10 метра, за свободно и свързано застрояване с параметри – плътност 40%, К. 1,3, озеленяване 40%. Линията на застрояване е на 3м. от уличната регулация. В действащия ПУП не е имало ПЗ. Р. на място застрояване в УПИ V-2089 е две сгради МЖ и 2МЖ. 2МЖ е на 1,60м от уличната регулация вместо допустимите 3м по чл. 26, ал.1, т.3 от ЗУТ. На място съществуват основи до цокъл на нанесената в кадастъра МЖ, върху които е изградена нова сграда, по-малка по размер от нанесената в кадастъра. Разстоянието между двете сгради е по-малко от 2м, вместо 3м, колкото е височината на едноетажната сграда. Разстоянието между МЖ и регулационната граница с УПИ VIII-152 е 2м вместо 3м, освен ако сградата неправилно е нанесена като жилищна. Предвидената с ПЗ линия на застрояване в УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 е на 3 м от уличната регулация. Не е предвидено допълващо застрояване, каквото са гаражите. Улицата пред УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 е предвидена с ширина 6м в съответствие с чл. 80, ал.2 от ЗУТ. Там, където е възможно, е предвиден тротоар с ширина 1,5м до 2м, като прекъсването е около 10 м в участъка на изместената регулационна граница на УПИ V-2089, заета от непремахната подпорна стена и ограда. Улицата е от първостепенната улична мрежа – главна по смисъла на чл. 77, ал.1, т.1 от ЗУТ, и според вещото лице ако тротоарът е непрекъснат, пешеходното движение ще бъде безопасно. Иначе в процесния ПУП са написани осовите точки на улицата и номерата им. Относно дъждовната канализация са предвидени два клона с разстояния помежду им 40м. Няма канал и шахти пред процесните УПИ, като оттичането се разделя на две при най-високата точка на улицата, която е по средата между двата клона. Предвидена е нова улица пред северозападната част на УПИ V-2089 между о.т. 437 и 436, по която е насочен единият клон.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол в оспорената част и от заинтересувано лице по смисъла на чл. 131, ал.2, т. 1 от ЗУТ в частта за УПИ VIII-2091. Поради това в тази част се явява процесуално допустима, но неоснователна по следващите по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. Производството е открито със заповед № РД-09-50-734/16.09.14г. на главния архитект на Столична [община] издаването на решението е спазена установената от закона форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59 от АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, правни основания, разпоредителна част, дата на издаване и подпис. Съдът приема, в съответствие с

установената съдебна практика, че фактически мотиви са изложени в доклада към окончателния проект и в протоколите от заседанията ОЕСУТ, изготвени в рамките на процедурата по изработване на проекта, както и в актовете за възлагане и допускане на устройствената процедура. Съгласно чл. 134, ал.1, т.1 от ЗУТ влезлите в сила общи устройствени планове могат да се изменят, когато настъпят съществени промени в общественоеикономическите и устройствените условия, при които е бил съставен планът. В случая такива промени са налице, тъй като предишният ПУП от 1967г. не е съобразен с действащото законодателство след 2001г., с ОУП от 2009г. и кадастралната карта, одобрена през 2010г. Същото се отнася и до чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ, тъй като е приета нова КК от 2010г., при което имотните граници на поземлените имоти, засегнати от уличната регулация по действащия план, не съвпадат с регулационните. Наличието на основанията по чл. 134, ал.1, т.1 и ал.2, т.2 от ЗУТ водят до извод, че влезият в сила ПУП от 1967г. подлежи на изменение. Процесният ПУП не е такъв по чл. 16 или 17 от ЗУТ, тъй като УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 вече са регулирани с предходния план като УПИ VIII-152 и V-152. С процесния ПУП-И. единственото, което се променя за имота на жалбоподателя, е номера на УПИ. Видно от заключението на вещото лице, регулационните граници съвпадат с тези по КК за имот с идентификатор 2091. Пред имота има предвиден тротоар, като ширината на улицата е съобразена с действащата нормативна уредба – 6м съгласно чл. 80, ал.2 от ЗУТ. Въпреки, че става въпрос за вилна зона, пред имота е предвиден тротоар, който по принцип не е задължителен. Нанесени са осовите точки на улиците. Предвидено е и съответно отводняване на улицата, като клонът за оттичане следва наклона на улицата. Следователно И. не е незаконосъобразен в частта за УПИ VIII-2091. Същото се отнася и до ПЗ, доколкото предходен такъв липсва, а процесният не предвижда ново застрояване в този имот. Не се предвижда ново застрояване и в УПИ V-2089, а съществуващото на място е нанесено в КК и от преди процесния план. Следователно жалбата в частта за УПИ VIII-2091 следва да се отхвърли като неоснователна.

В частта за УПИ V-2089 И. жалбата има характера на сигнал. Тя се основава на твърдени нарушения в регулацията на този имот, които не засягат жалбоподателя по смисъла на чл. 131, ал.2 от ЗУТ. Фактът, че регулацията минава по кадастралните граници на този имот, а КК съдържа фактически грешки, не е основание да се признае правен интерес на жалбоподателя да оспорва плана в тази част, доколкото тези грешки не засягат неговия имот. Видно от заключението на вещото лице, регулационната граница между УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 съвпада с кадастралната след изменението на КК със заповед № 18-9073 от 20.11.2015г. на началника на СГКК С.. При това положение останалите регулационни граници на УПИ V-2089 въобще не касаят жалбоподателя и същият няма правен интерес да оспорва ПР в тази част. Поради това не подлежи на обсъждане изложеното в жалбата относно „узаконяването“ на незаконен строеж – ограда по северозападната и западната граница на УПИ V-2089, заграбването на общинска собственост и т.н. Същото се отнася и до ПЗ в частта за УПИ V-2089. Същият не предвижда ново застрояване в този имот. Видно от заключението на вещото лице, предвидената с ПЗ линия на застрояване в УПИ VIII-2091 и УПИ V-2089 е на 3 м от уличната регулация, т.е. е в съответствие със закона. В случай, че съществуващите на място сгради са на недопустими отстояния от уличната регулация и от страничната регулационна линия с УПИ VIII-2091, жалбоподателят може да подаде сигнал до съответните контролни органи по строителството. Това обаче не влияе на законосъобразността на процесния

ПЗ. Предвид изложеното жалбата в частта относно УПИ V-2089 е недопустима и следва да се остави без разглеждане, а производството в тази част да се прекрати.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 41-ви състав

РЕШИ:

1.ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Б. В. Т. от [населено място], срещу решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021г. на СОС, с което е одобрен проект за ПУП – И. и ИПЗ на м. „с.Кокаляне“, допуснато е отклонение от правилата и нормативите за устройство на уличната регулация и са одобрени план-схемите на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по части „Ел“, „ВиК“ и план за вертикално планиране на посочената местност, придружени от надлъжни профили на уличната мрежа и част геология с геоложки доклад, в частта за УПИ VIII-2091 от кв.16.

ОСЪЖДА Б. В. Т. от [населено място] да заплати на Столичен общински съвет сумата от 100 лв. разноски по водене на делото.

2.ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Б. В. Т. от [населено място], срещу решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021г. на СОС, с което е одобрен проект за ПУП – И. и ИПЗ на м. „с.Кокаляне“, допуснато е отклонение от правилата и нормативите за устройство на уличната регулация и са одобрени план-схемите на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по части „Ел“, „ВиК“ и план за вертикално планиране на посочената местност, придружени от надлъжни профили на уличната мрежа и част геология с геоложки доклад, в частта за УПИ V-2089 от кв.16, и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок по т.1 и в 7-дневен срок – по т.2, считано от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: